

PORTUGÁL NYELV, IRODALOM ÉS KULTÚRA MESTERKÉPZÉSI SZAK

A szakot gondozó intézet:

Romanisztikai Intézet

A DIPLOMAMUNKÁVAL ÉS A SZAKZÁRÓVIZSGÁVAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

Diplomamunka
Formai követelmények: – A dolgozatot elektronikus formában kell elkészíteni, és elektronikusan (PDF, vagy Word formátumban) kell felölteni a Neptun tanulmányi rendszerbe, szóköz nélkül minimálisan 75.000 karaktert kitevő terjedelemben. Ebbe a terjedelemben csak a tényleges szövegoldalak számítanak a címlap, a tartalomjegyzék, a bibliográfia stb. nélkül. – A diplomamunka-leadás során egyetlen dokumentum feltöltésére van lehetőség a mellékletekkel együtt. – A hallgatónak feltöltés során nyilatkozni kell a Neptunban, hogy a munka saját szellemi terméke. (Kérjük, hogy figyelje az Egyetem plágium-ellenőrzésre vonatkozó szabályozását.) – 2021-től minden hallgató csak témavezetői támogatással adhatja le dolgozatát. – A dolgozat nyelve az adott szak nyelve.
Tartalmi követelmények: – A diplomamunka témáját az adott szakon oktatott témakörökből kell választani. – A diplomamunkával a hallgatóknak bizonyítaniuk kell, hogy képesek az elsajátított ismeretek szintetizálására, a tudományos munkához szükséges lépések megtételére, valamint a választott nyelven való értekezésben megkívánt módszertani és stílári eljárások magas szintű alkalmazására. – Jellegét tekintve a munka témája lehet elméleti, illetve – ahol kísérletezésre, megfigyelésre lehetőség van (pl. nyelvészet, alkalmazott nyelvészet) – gyakorlati. – Kívánatos, hogy a diplomamunka feldolgozza a téma újabb (és ha indokolt, régebbi) irodalmát.
Értékelés: Ötfokú skálán (1-5).
MA szakzárás követelményei
A szakzáróvizsgára bocsátás feltétele az elfogadott diplomamunka, az előírt tanegységek elvégzése és a kötelező kreditmennyiség megszerzése. A szakzáróvizsga menete: A szakzáróvizsgán a hallgatóknak bizonyítaniuk kell, hogy elsajátították a képzési terv által előírt legfontosabb ismereteket (e célból a szak bibliográfiai utalásokat tartalmazó tételjegyzéket készíthet). Amennyiben a szak nyelvi szigorlatot nem írt elő, a szakzáróvizsga keretében győződik meg arról is, hogy szóbeli kifejező készségük megfelel a felsőfokú C2 típusú nyelvvizsga követelményeinek. A

szóbeli vizsga által ellenőrzött ismeretek közé a szakdolgozat által reprezentált tudományág témái tartoznak.

A szakzáróvizsga a következő részekből áll:

1) A szakdolgozat védeése.

Max. 10 percben a jelölt ismerteti a szakdolgozatban tanulmányozott téma fontosságát, annak tudományos háttérét, az alkalmazott kutatási módszert, legfontosabb eredményeit. A jelölt azokra a kérdésekre válaszol, amelyeket a diplomamunka bírálója írásos bírálatában tett fel; a bizottság tagjai szintén feltehetnek kérdéseket.

2) A szakdolgozat témaköréhez kapcsolódó szóbeli felelet.

A szakdolgozati témakör pontosabb meghatározása céljából a szakzáróvizsgára jelentkező hallgatónak a témavezetőjével egyetértésben meg kell jelölnie azokat a témaköröket (szakkönyveket, forrásokat), amelyekből készülni fog. A hallgatónak ezeket a bíráló tanárral jóvá kell hagyatnia.

A szakzáróvizsga értékelése:

A szakzáróvizsga-bizottság külön-külön értékeli a vizsga két részét ötfokú skálán; a szakzáróvizsga végső jegye ezen érdemjegyek számtani átlaga.

A szakzáróvizsga érdemjegyei:

- szakdolgozat bemutatására és védésére kapott érdemjegy,
- szakdolgozat témaköréhez kapcsolódó szóbeli feleletre kapott érdemjegy.

A szakzáróvizsga érdemjegyeinek számtani átlaga, a kerekítés az első részfeladat, azaz a szakdolgozat bemutatására és védésére adott érdemjegy irányába történik.

Az oklevél minősítése:

Az oklevél minősítését a szakdolgozat bírálati jegye és a szakzáróvizsgán megszerzett érdemjegy számtani átlaga adja, egész számra kerekítve a HKR 84. § (6) alapján.

Az oklevél érdemjegy megállapítása:

84. § (6) Az oklevél minősítése a két tizedesjegyre kiszámított átlageredmény alapján történik:

- kiváló, ha az átlag 4,80-5,00,
- jeles, ha az átlag: 4,50-4,79,
- jó, ha az átlag 3,50-4,49,
- közepes, ha az átlag 2,50-3,49,
- elégséges, ha az átlag 2,00-2,49.

A szakdolgozat témájához tartozó lehetséges témakörök:

1. A portugál fonológia fontosabb jelenségei és ezek lehetséges elemzései (magánhangzóredukció, nyílt és zárt a, nazális magánhangzók, implozív szibiláns palatalizációja stb.)
2. A portugál alaktan alapvető műveletei (szóképzés, szóösszetétel, ragozás)
3. A portugál mondatok csoportosítása
4. Az óportugál hangtani és alaktani jellegzetességei
5. Az európai és a braziliai portugál elválása

6. A középkori portugál irodalom műfajai.
7. Camões művei, és munkásságának helye a XVI. századi portugál irodalomban
8. A romantika és realizmus jellegzetességei és főbb képviselői a portugál irodalomban
9. A portugál és brazil Modernizmus kialakulása, sajátosságai
10. A jelenkori portugál költészet és prózairodalom alakulása
11. A „brasiltude” (brazil sajátosságok) kérdése a brazil irodalomban
12. A középkori Portugália és a portugál felfedezések története
13. Brazília története a felfedezések idejétől a jelenkorig
14. Portugália jelenkori története
15. A portugál és brazil kultúra fő vonalai

Szakirodalom a felkészüléshez:

Nyelvészet

Castro, Ivo: *Curso de História da Língua Portuguesa*. Universidade Aberta, Lisboa, 1991.

Cunha, Celso – Cintra, Luís Filipe Lindley: *Nova Gramática do Português Contemporâneo*. Lisboa. Sá da Costa. 1984.

Teyssier, Paul: *História da Língua Portuguesa*. Sá da Costa, Lisboa, 1982.

Teyssier, Paul: *Manual de Língua Portuguesa*. Coimbra. Universidade de Coimbra. 1989.

Vázquez Cuesta, Pilar – Luz, Maria Albertina Mendes da: *Gramática da Língua Portuguesa*. Lisboa. Edições 70. 1983.

Irodalom

Amora, Antônio Soares: *O Romantismo*. Editora Cultrix, São Paulo, 1977.

Berardinelli, Cleonice: *Estudos camonianos*, Editora Nova Fronteira, São Paulo, 2000.

Castro, Sílvio: *Teoria e política do Modernismo Brasileiro*. Ed. Vozes, Petrópolis, 1979.

Eminescu, Roxana: *Novas coordenadas no romance português*. Biblioteca Breve, ICLP, Lisboa, 1983.

Ferreira, Alberto: *Estudos de Cultura Portuguesa, século XIX*. Moraes Editores, Lisboa, 1980.

Ferreira, Alberto: *Perspectiva do Romantismo Português*. Moraes Editores, Lisboa, 1979.

Godinho, Hélder: *Prosa medieval portuguesa*. Lisboa. Comunicação. 1986.

Gonçalves – Ramos: *A lírica galego-portuguesa*. Lisboa. Comunicação. 1985.

Lisboa, Eugénio: *Poesia Portuguesa: do "Orpheu ao Neo-realismo"*. Biblioteca Breve, ICLP, Lisboa, 1980.

Machado, Álvaro Manuel: *A novelística portuguesa contemporânea*. Biblioteca Breve, ICLP, Lisboa, 1984.

Pais, Amélia Pinto: *Para compreender Os Lusíadas*, Centelha, Coimbra, 1982.

Ribeiro, Maria Aparecida-Carlos Reis – Pires, Maria de Natividade et alii (org.): *História Crítica da Literatura Portuguesa*, vol. I-IX, 1993-2005.

Silverman, Malcolm: *Moderna ficção brasileira*. Civilização Brasileira, Rio de Janeiro, 1978.

Teles, Gilberto Mendonça: *Vanguarda Europeia e Modernismo Brasileiro*. Ed. Vozes, Petrópolis, 1983.

Kultúra

Birmingham, David: *Portugália története*. Budapest. Pannonica. 1998.

Marques, Oliveira: *History of Portugal*. New York – London. Columbia University Press. 1975.

Rákóczi, István: *Portugália és gyarmatainak interaktív története*. Pécs. Iberoamericana. 2002.

Saraiva, José: *A cultura em Portugal. Teoria e crítica* 1-4 köt. Grádiva, Lisboa, 1994-2000. Silva,

Agostinho da: *Ensaio sobre Cultura e Literatura Portuguesa e Brasileira* I. Âncora Editora, Lisboa, 2000.